

- 1 کلام خداوند که در ایام یوشیا ابن آمون، پادشاه یهودا، بر صَفَیّا ابن کوشی ابن جَدَلّیا ابن اَمَرّیا ابن جَزَقیا نازل شد.
- 2 خداوند می‌گوید که همه چیزها را از روی زمین باکَل هلاک خواهم ساخت.
- 3 انسان و بهایم را هلاک می‌سازم. مرغان هوا و ماهیان دریا و سنگهای مصادم را با شربران هلاک می‌سازم. و انسان را از روی زمین منقطع می‌نمایم. قول خداوند این است.
- 4 و دست خود را بر یهودا و بر جمیع سَکَنه اورشلیم دراز می‌نمایم. و بقیه بَعْل و اسمهای مؤبدان و کاهنان را از این مکان منقطع می‌سازم.
- 5 و آنانی را که لشکر آسمان را بر بامها می‌پرستند، و آن پرستندگان را که به یهوه قَسَم می‌خورند و آنانی را که به مَلُکوم سوگند می‌خورند،
- 6 و آنانی را که از پیروی یهوه مُرَتَد شده‌اند، و آنانی را که خداوند را نمی‌طلبند و از او مسألت نمی‌نمایند.
- 7 به حضور خداوند یهوه خاموش باش، زیرا که روز خداوند نزدیک است، چونکه خداوند قربانی‌ای مهیا کرده است و دعوت‌شدگان خود را تقدیس نموده است.
- 8 و در روز قربانی خداوند واقع خواهد شد که من بر سروران و پسران پادشاه و همه آنانی که لباس بیگانه می‌پوشند عقوبت خواهم رسانید.
- 9 و در آن روز بر همه آنانی که بر آستانه می‌جَهِند عقوبت خواهم رسانید و بر آنانی که خانه خداوند خود را از ظلم و فریب پر می‌سازند.
- 10 و خداوند می‌گوید که در آن روز صدای نعره‌ای از دروازه ماهی و ولوله‌ای از محلّه دَوَم و شکستگی عظیمی از تَلّها مسموع خواهد شد.
- 11 ای ساکنان مَکَتیش ولوله نمایید زیرا که تمامی قوم کنعان تلف شده و همه آنانی که نقره را برمی‌دارند منقطع گردیده‌اند.
- 12 و در آنوقت اورشلیم را به چراغها تفتیش خواهم نمود و بر آنانی که بر دُرْدَهای خود نشسته‌اند و در دلّهای خود می‌گویند خداوند نه نیکویی می‌کند و نه بدی، عقوبت خواهم رسانید.
- 13 بنابراین، دولت ایشان تاراج و خانه‌های ایشان خراب خواهد شد؛ و خانه‌ها بنا خواهند نمود، اما در آنها ساکن نخواهند شد و تاکستانها غرس خواهند کرد، اما شراب آنها را نخواهند نوشید.
- 14 روز عظیم خداوند نزدیک است، نزدیک است و بزودی هرچه تمام‌تر می‌رسد. آواز روز خداوند مسموع است و مرد زورآور در آن به تلخی فریاد برخاود آورد.
- 15 آن روز، روز غضب است، روز تنگی و اضطراب، روز خرابی و ویرانی، روز تاریکی و ظلمت، روز ابرها و ظلمت غلیظ،
- 16 روز کَرّتا و هنگامه جنگ به ضدّ شهرهای حصاردار و به ضدّ برجهای بلند.

17 و مردمان را چنان به تنگ می‌آورم که کورانه راه خواهند رفت زیرا که به خداوند گناه ورزیده‌اند. پس خون ایشان مثل غبار و گوشت ایشان مانند سرگین ریخته خواهد شد.

18 در روز غضبِ خداوند نه نقره و نه طلای ایشان ایشان را تواند رهانید و تمامی جهان از آتش غیرت او سوخته خواهد شد، زیرا که بر تمامی ساکنان جهان هلاکتی هولناک وارد خواهد آورد.